

Woźniki, dn. 20.06.2017 r.

Fn.310.1.1.2017

Pan

ul.

reprezentowany przez

Pana

Pl.

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Burmistrz Woźnik, działając na podstawie przepisów art. 14j §1 i §3 w związku z art. 14b, art. 14c i art. 14k §1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. roku Ordynacja podatkowa (t.j.Dz.U. z 2017 r., poz. 201 z późn. zm.)

uznaje za nieprawidłowe

stanowisko wskazane we wniosku złożonym przez [REDAKTOWANE] z dnia 25 kwietnia 2017 r. (data wpływu 25 kwietnia 2017 r.) o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych od 1 stycznia 2017 roku.

Uzasadnienie

W dniu 25 kwietnia 2017 r. wpłynął do tutejszego organu wniosek złożony przez [REDAKTOWANE] o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów art. 1a ust.1 pkt 2 i art. 2 ust.1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 716, ze zm.) dalej u.p.o.l., dotyczących opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych.

We wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca jest przedsiębiorcą inwestującym w farmę wiatrową działającą w obszarze wytwarzania i obrotu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł. Wnioskodawca jest właścicielem farmy wiatrowej usytuowanej na terenie Gminy Woźniki. Farma wiatrowa Wnioskodawcy wytwarza energię elektryczną przy pomocy generatorów elektroenergetycznych (turbiny wiatrowych) napędzanych energią wiatru. Elektrownia wiatrowa Wnioskodawcy składa się m.in. z elementów budowlanych, na które składają się fundament i wieża stalowa oraz z urządzeń technicznych, na które składa się gondola, która z kolei obejmuje m. in. wirnik, stojan i układ konwerterów przetwarzających energię. Wirnik składa się z łopat połączonych piastą. Łopaty

poruszane są przez wiatr. Energia mechaniczna napędzanych wiatrem skrzydeł jest przekształcana w energię elektryczną za pomocą wolnoobrotowego generatora elektrycznego, który z kolei przekształca ją w energię elektryczną niskiego napięcia przy pomocy układów energoelektronicznych, energia jest przesyłana do transformatora zainstalowanego u podstawy turbiny, następnie jest przekształtowana w energię elektryczną średniego napięcia, później jest przesyłana poprzez linie średniego napięcia do transformatora na stacji GPZ gdzie z kolei jest przekształtowana w energię elektryczną wysokiego napięcia i przesyłana do dystrybucyjnej sieci elektroenergetycznej operatora.

Zdaniem Wnioskodawcy wyżej wymienione urządzenia techniczne nie są elementami budowlanymi, lecz wytwarzane są w zakładach wytwórczych i przenoszone na miejsce przeznaczenia w celu ich montażu na fundamencie i wieży. Do zdemontowania urządzeń technicznych nie jest wymagane przeprowadzenie robót budowlanych. Urządzenia te, po ich zdemontowaniu mogą być użyte do wytwarzania energii z wiatru w innej lokalizacji. Po demontażu urządzeń technicznych, konstrukcja elementów budowlanych elektrowni wiatrowej, tj. fundamentu lub wieży, w żaden sposób nie ulegnie uszkodzeniu.

Ponadto wnioskodawca opisuje funkcje elementów budowlanych i najważniejszych urządzeń technicznych, a mianowicie:

Fundament – element konstrukcyjny z żelbetonu przekazujący na podłoże gruntowe całość obciążeń posadowionych na nim obiektów. Fundament swoją masą zapewnia stateczność układu i przekazuje obciążenia na podłoże gruntowe.

Wieża – ważny element konstrukcji turbiny wiatrowej podtrzymujący gondole oraz układ wirnika. Wieża stalowa za swój główny cel ma umieszczenie wirnika na odpowiedniej wysokości nad poziomem gruntu w celu lepszego wykorzystania wiatru. Wieża elektrowni wiatrowej, oprócz utrzymania ważącej często kilkadziesiąt ton gondoli, ma za zadanie znosić także obciążenia grawitacyjne, obrotowe i napory wiatru.

Gondola – urządzenie stanowiące element siłowni wiatrowej, w środku której znajdują się mechanizmy i urządzenia produkujące, przetwarzające energię mechaniczną w prąd elektryczny, tj. generator, układy energoelektroniczne oraz układ sterowania.

Mechanizm regulacji kąta nastawienia (yaw) – system urządzeń znajdujący się pod gondolą, połączony z układem sterowania całej turbiny, składający się z silników elektrycznych oraz dwóch kół zębatach, których zadaniem jest optymalne ustawienie gondoli względem wiatru.

Wirnik (rotor) z zespołem łopat – to urządzenie stanowi najważniejszy element siłowni wiatrowej, który przekształca energię wiatru w energię mechaniczną przekazywaną poprzez generator wolnoobrotowy. Wirnik osadzony jest na wale, stojan na konstrukcji gondoli. Ważną rolę w wirniku odgrywa liczba łopat – typowy układ to trzy łopaty.

Zespół przeniesienia napędu – tworzą go następujące urządzenia: wał główny, łożysko główne, hamulec.

Wał główny – urządzenie, które przenosi moment obrotowy pomiędzy zespołem łopat czyli wirnikiem a stojanem. Ponieważ turbina obraca się z niewielką prędkością w porównaniu z generatorem, zatem jej moment obrotowy ma dużą wartość. Z tego względu wał główny musi mieć odpowiednią wytrzymałość.

Generator prądotwórczy - urządzenie, które ma za zadanie zamienić energię mechaniczną w elektryczną niskiego napięcia, która za pomocą kabli jest przekazana do transformatorów nN/SN oraz SN/WN.

Układ sterowania – urządzenie kontrolujące pracę elektrowni poprzez pomiar podstawowych parametrów siłowni, takich jak, np.: kierunek wiatru, obroty wału, obroty generatora, napięcie generatora i prądy fazowe, kolejność faz, kąt natarcia łopat wirnika, drgania własne, napięcie zasilania układów wykonawczych.

W związku z tak przedstawionym stanem faktycznym, po stronie Wnioskodawcy powstała wątpliwość co do przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości od 1 stycznia 2017 roku.

Pytanie Wnioskodawcy:

Czy w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2017 r. za budowlę w rozumieniu przepisów u.p.o.l., dotyczących podatku od nieruchomości uznaje się wyłącznie elementy budowlane elektrowni wiatrowej, tak jak to miało miejsce w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości do końca 2016 roku, czy także urządzenia techniczne wchodzące w skład elektrowni wiatrowej?

Stanowisko Wnioskodawcy:

Zdaniem wnioskodawcy, w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2017 r., za budowlę w rozumieniu przepisów u.p.o.l. dotyczących podatku od nieruchomości uznaje się wyłącznie (tak jak dotychczas) elementy budowlane elektrowni wiatrowej. W ocenie Wnioskodawcy na podstawie art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. i art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego urządzenia techniczne elektrowni wiatrowych nie wchodzą w zakres opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Stanowisko organu wydającego interpretację:

Zdaniem organu, w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2017 r., za budowlę w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. należy uznać całą elektrownię wiatrową, na którą składają się co najmniej fundament i wieża oraz elementy techniczne, tj. wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.

Takie rozumowanie wynika z analizy przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane oraz przepisów ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. u.p.o.l. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Natomiast w myśl art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. budowlę stanowi obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Przepis art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. wprost odsyła do definicji budowli w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, a więc do definicji legalnej. Zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane, budowla to „każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową”.

W dniu 15 lipca 2016 r. weszła w życie ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 961, dalej jako: "ustawa o inwestycjach"), w której w art. 2 pkt 1 wprowadzono definicję legalną elektrowni wiatrowej. Zgodnie z tym przepisem, elektrownia wiatrowa jest to budowla w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składająca się co najmniej z fundamentu, wieży i elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365). W art. 2 pkt 2 tej ustawy wskazano także co składa się na elementy techniczne elektrowni wiatrowej, tj. wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu. Przy czym ustawa o inwestycjach znowelizowała art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego poprzez wykreślenie z nawiasu zawierającego przykładowe wyliczenie urządzeń technicznych, podziału elektrowni wiatrowych na część budowlaną i niebudowlaną. Jednocześnie pojęcie elektrowni wiatrowych umieszczono w załączniku do ustawy Prawo budowlane w Kategorii XXIX.

Zdaniem organu, wskazanie elektrowni wiatrowych jako kategorii obiektu budowlanego w ww. załączniku do ustawy Prawo budowlane ma istotne znaczenie przy kwalifikowaniu tych obiektów na potrzeby opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Zagadnienie opodatkowania elektrowni wiatrowych można przedstawić w aspekcie historycznym, poprzez omówienie kolejnych zmian legislacyjnych, dla wykazania, że w aktualnym stanie prawnym opodatkowaniu podlega elektrownia wiatrowa jako całość, bez podziału na część budowlaną – opodatkowaną oraz część niebudowlaną (techniczną)- niepodlegającą podatkowi. Na skutek zmian wprowadzonych mocą ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 163 poz. 1364), elektrownie wiatrowe zostały potraktowane w sposób odmienny od innych wolno stojących urządzeń technicznych, przy czym zmiana w zakresie definicji budowli została wprowadzona na ostatnim etapie parlamentarnych prac legislacyjnych i nie zostały oszacowane skutki finansowe jej wejścia w życie. Samo zaś jej wprowadzenie było poprzedzone staraniami branży inwestorów elektrowni wiatrowych o zmianę przepisów u.p.o.l. i dało obniżenie wysokości podatku od budowli będących elektrowniami wiatrowymi. Wówczas wykształciła się praktyka, wsparta orzecznictwem sądów administracyjnych, że opodatkowanie dotyczy jedynie części budowlanych elektrowni wiatrowych. Za budowlę podlegającą opodatkowaniu uznawano elektrownię wiatrową składającą się z części budowlanych i niebudowlanych, które stanowiły całość techniczno - użytkową do 2005 roku. Wykreślenie aktualnie przepisu, który wprowadzał podział elektrowni wiatrowych na część budowlaną i niebudowlaną skutkuje tym, iż cała elektrownia jest budowlą.

Dzięki temu do całości elektrowni wiatrowej będą miały zastosowanie przepisy ustawy - Prawo budowlane w zakresie jej użytkowania, tj. dotyczących katastrof budowlanych. Skoro cała elektrownia wiatrowa podlega przepisom ustawy - Prawo budowlane, to zdaniem organu, również dla celów podatku od nieruchomości elektrownia wiatrowa w całości będzie budowlą.

Wnioskodawca uważa, że urządzeń technicznych elektrowni wiatrowych nie można uznać za wolno stojące urządzenia techniczne. Jego zdaniem, zgodnie z orzecznictwem NSA, urządzenia posadowione na fundamencie lub innym elemencie budowlanym nie mogą zostać uznane za wolno

stojące. Jednakże zauważyć należy, że przedstawione przez podatnika orzecznictwo oparte było na stanie prawnym obowiązującym przed wejściem w życie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych i nowelizacją ustawy Prawo budowlane. W tym miejsce przytoczyć należy stanowisko podsekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa z dnia 8 lipca 2016 roku, w odpowiedzi na interpelację nr 4207. Zdaniem ministra „*przy literalnej wykładni przepisów, elektrownia wiatrowa wraz z urządzeniami technicznymi (wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu) wypełnia przesłanki budowli będącej wolno stojącym urządzeniem technicznym.*” Ponadto Minister zauważa, że zmiany wprowadzone ustawą o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych „*prowadzą do przywrócenia stanu prawnego sprzed ww. nowelizacji Prawa budowlanego wprowadzonych ustawą z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 163 poz. 1364) i zrównania traktowania przez Prawo budowlane elektrowni wiatrowych z innymi wolno stojącymi urządzeniami technicznymi. Zrównanie to wiąże się w konsekwencji ze zrównaniem w traktowaniu w obszarze wysokości podatku od nieruchomości.*”

Wobec powyższego budowle, jakimi są elektrownie wiatrowe, od 16 lipca 2016 roku, nie są traktowane inaczej niż inne budowle, czy wolno stojące urządzenia techniczne.

Odnosnie przytoczonego przez Wnioskodawcę wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 września 2011 r., sygn. akt P 33/09, organ stwierdza, że przy ustalaniu czy dany obiekt stanowi budowlę w rozumieniu u.p.o.l., poza definicją zawartą w art. 3 pkt 3, należy posłużyć się całą ustawą Prawo budowlane oraz załącznikiem do niej. W analizowanym przypadku załącznik do ustawy Prawo budowlane wprost wskazuje, że elektrownia wiatrowa jest obiektem budowlanym, przy czym obiekt budowlany, który nie jest budynkiem ani obiektem małej architektury, jest budowlą. Trybunał nie wykluczył przy tym, że o statusie poszczególnych obiektów i urządzeń współdecydować mogą również inne przepisy rangi ustawowej, uzupełniające, modyfikujące doprecyzowujące prawo budowlane. W omawianym przypadku o statusie elektrowni wiatrowej decyduje ustawa o inwestycjach, definiując w art. 2 pkt 1 elektrownię wiatrową.

Ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych w art. 2 pkt 1 wprowadziła legalną definicję elektrowni wiatrowej. Zgodnie z jej zapisami elektrownia wiatrowa jest to budowla w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składająca się co najmniej z fundamentu, wieży i elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. poz. 478 i 2365). Zdaniem organu definicja ta doprecyzowała czym jest elektrownia wiatrowa oraz wskazuje dokładnie jakie są jej elementy składowe. Wnioskodawca sądzi, że definicja legalna elektrowni wiatrowej rozumiana jest tylko na potrzeby ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Twierdzi, że ustawa ta nie daje podstaw do modyfikacji zasad opodatkowania elektrowni wiatrowych i w związku z tym uważa, że nie należy stosować definicji legalnych w niej zawartych do określenia przedmiotu podatku od nieruchomości. W ocenie organu podatkowego nie ma wątpliwości co do tego, że elektrownia wiatrowa wymieniona w załączniku do ustawy Prawo budowlane, powinna być rozumiana w sposób wskazany w art. 2 pkt 1 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. De facto to nie prawo budowlane, lecz ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych determinuje elementy składające się na elektrownię wiatrową. Potwierdzeniem takiego toku myślenia jest stanowisko Trybunału Konstytucyjnego zawarte we wspomnianym wcześniej wyroku, w którym wskazuje, iż „nie jest wykluczone, że o statusie poszczególnych obiektów i urządzeń współdecydować mogą również inne przepisy rangi ustawowej, uzupełniające, modyfikujące czy doprecyzowujące prawo budowlane”. Zdaniem organu, ustawodawca podatkowy nie ograniczył się wyłącznie do ustawy podatkowej, tj. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Z konstrukcji przepisów wynika, że ustawodawca

podatkowy wychodzi poza ramy ustawy stricte podatkowej i korzysta z uregulowań innych gałęzi prawa. W tym przypadku jest to zarówno ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane jak i przepisy ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, które chociażby zmieniają przepisy prawa budowlanego. A zatem z systemowego punktu widzenia przepisy te współoddziałują na siebie.

Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że ustawa o podatkach i opłatach lokalnych w odniesieniu do rozumienia definicji budowli nie odsyła wprost do ustawy Prawo budowlane a do szeroko

rozumianego prawa budowlanego. Ustawa o inwestycjach definiując pojęcie budowli odnosi się:
- zarówno do rozumienia definicji budowli wg. ustawy Prawo budowlane (art. 3 pkt 3 ustawy),
- jak również ją rozszerza (wskazując na co najmniej fundament, wieżę oraz elementy techniczne).

Na to, iż definicja elektrowni wiatrowej jest definicją systemową organ wskazywał we wcześniejszej części wyводу, którą należy brać pod uwagę przy wykładni prawa budowlanego. Należy sobie zadać pytanie, czy ustawę o inwestycjach można zaliczyć do szeroko rozumianego prawa budowlanego. Wydaje się, że tak. Ustawa o inwestycjach reguluje zagadnienia dotyczące prawa budowlanego, zmienia również jego przepisy. Chociażby treść uzasadnienia do projektu ustawy o inwestycjach wskazuje, że m.in. celem regulacji jest wprowadzenie obowiązku szerszego stosowania przepisów Prawo budowlane do części niebudowlanych elektrowni wiatrowych (między innymi dotyczących utrzymania obiektów budowlanych w należytych stanie technicznym).

Wynikiem takiej regulacji miała być np. możliwość uznania oderwania się łopaty (uznawanej przez organy nadzoru budowlanego za części niebudowlane elektrowni wiatrowej) za katastrofę budowlaną, a tym samym umożliwienie organom nadzoru budowlanego interwencji w takich sytuacjach. Zdaniem organu ustawę o inwestycjach można uznać za część prawa budowlanego. W związku z czym definicja elektrowni wiatrowej zawarta w ustawie o inwestycjach jak najbardziej może być stosowana na potrzeby podatku od nieruchomości.

Jest to akt rangi ustawowej, a więc nie ma przeszkód aby stosować go do określenia przedmiotu opodatkowania.

Na koniec podkreślić należy, że ustawodawca, wiedząc jakie skutki wywrze zmiana ustawy Prawo budowlane w zakresie podatku od nieruchomości, w ustawie o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych ostatecznie zapisał w art. 17, że „*Od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy.*” Zdaniem organu, zabieg ten miał na celu wydłużenie czasu, podatnikom podatku od nieruchomości od elektrowni wiatrowych, na przygotowanie się do wzrostu wartości elektrowni wiatrowych stanowiących podstawę opodatkowania w podatku od nieruchomości. Założeniem przepisu art. 17 nie było determinowanie zasad ustalania podatku od nieruchomości, a jedynie danie czasu podatnikom na wdrożenie zmian. Od 1 stycznia 2017 roku podstawą opodatkowania podatkiem od nieruchomości od elektrowni wiatrowej będzie wartość wszystkich jej elementów. Dodatkowo, w ślad za Profesorem Leonardem Etelem należy wskazać, iż „*Z przepisu tego wyraźnie wynika, że ustawodawca zakłada zmianę zasad opodatkowania elektrowni wiatrowych od początku 2017 r. Wyróżnia on bowiem na potrzeby opodatkowania elektrowni wiatrowych „przepisy obowiązujące przed dniem wejścia w życie ustawy”, które z założenia muszą się różnić od tych, które obowiązują po tym dniu. Inaczej ten przepis nie byłby potrzebny. Zatem nie ma sensu zastanawianie się nad tym czy zmieniają się zasady naliczania podatku od nieruchomości w nowym stanie prawnym – wynika to bezpośrednio z ustawy. Taka była wola ustawodawcy, aby te zasady zmienić. (...) Ustawodawca świadomie zdecydował o tym, że podatek od elektrowni wiatrowych powinien być płacony inaczej niż miało to miejsce wcześniej. Pojawiające się w prasie interpretacje, z których wynika, że nic się nie zmienia w opodatkowaniu elektrowni wiatrowych po 1 stycznia 2017 roku są oparte na niedopuszczalnym w zasadach wykładni prawa założeniu, że określony przepis – w tym przypadku przytoczony art. 17 – jest niepotrzebny. Tylko taka bowiem interpretacja pozwala pominąć brzmienie tego artykułu stwierdzeniem, że „nie ma on treści normatywnej” i jest błędnie skonstruowany. A jeżeli tak – to nic z niego nie wynika i nie powinien być brany pod uwagę przy*

ustalaniu zasad opodatkowania elektrowni wiatrowych. Ten kierunek wykładni sprowadza się do stwierdzenia, że jeżeli z przepisu literalnie wynika co innego niż my sądzymy, to traktujemy ten przepis jako nieistniejący.

Z art. 17 wynika co wynika i nie można tego przepisu pomijać ustalając zasady opodatkowania elektrowni wiatrowych.” (Etel. L, Co ma kocioł do wiatraka? Opodatkowanie elektrowni wiatrowych w 2017 r., Przegląd Podatków Lokalnych i Finansów Samorządowych, Podatki i Opłaty Lokalne, styczeń 2017, str. 13)

Jednocześnie stanowisko tutejszego organu zostało potwierdzone w aktualnych wyrokach sądów administracyjnych:

- wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 21 lutego 2017 r. sygn. akt I SA/Bd 866/16,
- wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 8 marca 2017 r. sygn. akt I SA/Go 56/17,
- wyrok WSA w Olsztynie z dnia 23 marca 2017 r. sygn. akt I SA/Ol 17/17,
- wyrok WSA w Łodzi z dnia 24 marca 2017 r. sygn. akt I SA/Łd 1/17.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, organ podatkowy stwierdza, że w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2017 r., za budowlę w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 716 ze zm.), należy uznać całą elektrownię wiatrową, na którą składają się co najmniej fundament i wieża oraz elementy techniczne, tj. wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.

Pouczenie:

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, ul. Stefana Wyszyńskiego 2, 44-101 Gliwice. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia interpretacji stronie. Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi na adres: Burmistrz Woźnik, ul. Rynek 11, 42-289 Woźniki.

Otrzymują:

1. adresat
2. a/a

B U R M I S T R Z

Alojzy Cichowski

